

Pravdoznanstvo. (Slika Rafaelova v Vatikanu.)

Matija Majar Ziljski.

(Spisal —ž—.)

IV.

(Na Križni Gori. V Rimu. Smrt.)

Leta 1870. so povabili Majarja, naj gre za profesorja latinščine, grščine in slovanskih jezikov v Odeso na Ruskem. Zaradi tega in zato, ker se je bil naveličal mnogih sitnih prepиров v svoji župniji, odpovedal se ji je dne 10. listopada l. 1870. Pa ponujene mu službe le ni sprejel; bil je že prestar, in oči so mu čim dalje bolj slabele; zato ni maral preseljevati se v daljno ptujino, marveč je dne 1. mal. travna leta 1871. nastopil službo beneficijata na Križni gori ob Celovcu. Tu je živel ob skromni pokojnini, katera se mu je pozneje nekoliko povišala, dosti siromašno in mnogokrat mu je nedostajalo za življenje najpo-

Matija Čop. (Po sliki Langusovi.)

trebnejših stvari. A voljno je nosil «življenja pezo», živeč samcat med stariji mu družicami — knjigami. Kadar koli ga je obiskal znanec ali prijatelj, našel ga je čitajočega ali pišočega. Gosta je sprejel vselej prijazno ter se ž njim rad pomenil o slovanskih stvareh.

Majar je zahajal tista leta pridno v celovška narodna društva. Zlasti po njegovem prizadevanju se je osnovalo v Celovcu politično društvo «Trdnjava» za koroške Slovence. Majar je bil društvu duša in nekoliko časa tudi predsednik. Govoril je večkrat na shodih «Trdnjave», pri taborih in slavnostih v celovski Čitalnici ter s pre-mišljeno ognjevito besedo navduševal svoje rojake.

Iskreno je ljubil Majar slovansko petje in v mladih letih tudi sam rad prepeval.